

იაპონიის საელჩო საგრანტო პროგრამის ფარგლებში ახალგორის მუნიციპალიტეტისთვის მიიღო ტექნიკას შეიქმნას

პირველი გვერდიდან

საქართველოში მუშაობის ორი ათწლეულის განმავლობაში, 1998—2020 წლებში, ადამიანის უსაფრთხოების საგრანტო პროგრამის (GGP) ფარგლებში იაპონიის საელჩომ დააფინანსა 180 პროექტი, რომელთა საერთო ღირებულებამ 19 მილიონ აშშ დოლარს გადააჭარბა. აღნიშნული პროექტებით განვითარდა სასოფლო-სამეურნეო ინფრასტრუქტურა, მუნიციპალიტეტებში განახლდა ნარჩენების მანქანები, სახანძრო მანქანები და სხვა მძიმე ტექნიკა, ათასობით ჰექტარი გაინმინდა ომის ფეთქებადი ნარჩენებისგან, აშენდა და აღიჭურვა ათობით სკოლა, საბავშვო ბაღი, სამედიცინო ცენტრი და სხვა მნიშვნელოვანი ობიექტები. აღნიშნული მიმართულებები წარმოადგენენ წარსულში დაფინანსებულ პროექტებს, საგრანტო პროგრამის ფარგლებში შესაძლოა ბევრ სხვა თემს თუ სექტორს მოიცავდეს.

2 დეკემბერს ხელი მოეწერა სამ პროექტს, რომლის ფარგლებშიც ხელვაჩაურის, ქუთაისისა და ახალგორის (ფრეზეთის, წეროვანისა და წილკანის დევენილთა დასახლებები) მუნიციპალიტეტებისთვის შექმნილი იქნება მძიმე ტექნიკა. მძიმე ტექნიკის დახმარებით, გაძლიერდება მუნიციპალიტეტების შესაძლებლობები ბუნებრივი კატასტროფებისადმი მზაობისა და შედეგების ეფექტურად დაძლევისთვის. ასევე, ადგილობრივი მოსახლეობა მიიღებს გაუმჯობესებულ მუნიციპალურ ინფრასტრუქტურულ სერვისებს, როგორებიცაა, გზების, კანალიზაციის, სასმელი და სანიღვრე წყლის სისტემები. გრანტის საერთო მოცულობა არის 221,626 ამერიკული დოლარი.

ახალგორის მუნიციპალიტეტის გაზეთი
რედაქტორი ანა ყურშავიშვილი
 კონტაქტი: ტელ: +995 593 501279

მცხეთა-მთიანეთის გუბერნატორმა დავით ნოზაძემ მუნიციპალიტეტების ხელად არჩეულ ხალხმკვანაღვანთან სამუშაო შეხვედრა გაატარა

მცხეთა-მთიანეთის სახელმწიფო რწმუნებულმა დავით ნოზაძემ მუნიციპალიტეტების მერებთან, საკრებულოების ახლადარჩეულ თავმჯდომარეებთან და მათ პირველ მოადგილეებთან სამუშაო შეხვედრა გამართა. შეხვედრის ფარგლებში დავით ნოზაძემ, პირველ მოადგილე გიორგი ჩიფჩიურთან და მოადგილეებთან - გოჩა ქავთარაძესთან და გიორგი კაპანაძესთან ერთად, სხვადასხვა საკითხი მიმოიხილა. მათ შორის საუბარი შეეხო მოსახლეობის საჭიროებებს, არსებულ პრობლემებსა და მათი გადაჭრის გზებს.

როგორც მხარის პირველმა პირმა აღნიშნა, ხალხთან ინტენსიური კომუნიკაცია რეგიონის განვითარების ერთ-ერთი წინაპირობაა. ამიტომაც, დავით ნოზაძემ ადგილობრივი ხელისუფლების წარმომადგენლებს მოსახლეობასთან კოორდინირებული და აქტიური მუშაობისკენ მოუწოდა.

ამასთან, სახელმწიფო რწმუნებულის პირველმა მოადგილემ გიორგი ჩიფჩიურმა და მოადგილეებმა - გიორგი კაპანაძემ და გოჩა ქავთარაძემ შეხვედრის მონაწილეებს სრული მხარდაჭერა გამოუცხადეს და წარმატებული საქმიანობა უსურვეს.

თავის მხრივ კი, მერებმა, საკრებულოების თავმჯდომარეებმა და მათმა პირველმა მოადგილეებმა მჭიდრო თანამშრომლობისათვის მზადყოფნა გამოთქვეს და აღნიშნეს, რომ მომავალი წლები რეგიონისათვის ნაყოფიერი იქნება.

შეხვედრას ესწრებოდნენ ახალგორის მუნიციპალიტეტის გამგებელი ნუგზარ თინიკაშვილი, საკრებულოს თავმჯდომარე თამაზ ბალაშვილი.

სახელმწიფო მინისტრი თაა ახალაღიანი წარკონის ღაწნილთა დასახლებას ეწვიო

ადამიანის უფლებათა დაცვის საერთაშორისო დღესთან დაკავშირებით, წეროვნის დეწნილთა დასახლებაში იმყოფებოდა სახელმწიფო მინისტრი შერიგებისა და სამოქალაქო თანასწორობის საკითხებში თეა ახვლედიანი.

შეხვედრას, რომელიც გაიმართა ახალგორის მუნიციპალიტეტის ნუგზარ ფსუტურის სახელობის კულტურის სახლში, ესწრებოდნენ: მცხეთა-მთიანეთის სახელმწიფო რწმუნებული დავით ნოზაძე, შერიგებისა და სამოქალაქო თანასწორობის სამინისტროს დეპარტამენტის უფროსი ზვიად ზვიადაძე, დეწნილთა საარსებო წყაროებით უზრუნველყოფის სააგენტოს დირექტორის მოადგილე გიორგი მანჯავიძე, ახალგორის მუნიციპალიტეტის გამგებელი ნუგზარ თინიკაშვილი, საკრებულოს თავმჯდომარე თამაზ ბალაშვილი.

საუბრის მთავარი თემა საოკუპაციო ხაზს იქით და აქეთ მყოფი მოსახლეობის ყოფა-ცხოვრებას და საკუთარ მინა-წყალზე დაბრუნების მნიშვნელობას შეეხებოდა.

სახელმწიფო მინისტრმა ისაუბრა სამშვიდობო პროცესის მიმდინარეობაზე და საქართველოს მთავრობის შერიგებისა და ჩართულობის პოლიტიკის პრიორიტეტებზე.

„დღეს, როდესაც მთელი მსოფლიო ადამიანის უფლებათა დაცვის პრინციპს ერთ-ერთ უმთავრეს პრიორიტეტად განსაზღვრავს, სამწუხაროდ, საქართველოს აფხაზეთისა და ცხინვალის რეგიონებში მცხოვრები მოსახლეობა კვლავ ებრძვის უკანონო

ოკუპაციის მძიმე შედეგებს, საკუთარი უფრდამენტური უფლებების უხემ დარღვევას, ეთნიკური ნიშნით დისკრიმინაციას და საოკუპაციო რეჟიმის უკანონო ქმედებების შედეგად შექმნილ ჰუმანიტარულ კრიზისს, რაც ქვეყნის ერთ-ერთ უმთავრეს გამოწვევად რჩება.

ადგილზე არსებული მძიმე ჰუმანიტარული და უფლებრივი ვითარების პირობებში, საქართველოს მთავრობა იყენებს ყველა მის ხელთ არსებულ ბერკეტს, საერთაშორისო მექანიზმს და ძალღონეს არ იშურებს, რათა იზრუნოს ოკუპირებულ ტერიტორიებსა და გამყოფ ხაზებთან მცხოვრებ მოსახლეობაზე და სამშვიდობო ინიციატივების განხორციელების გზით ხელი შეუწყოს მათი სოციალურ-ეკონომიკური მდგომარეობის გაუმჯობესებას. სწორედ კონფლიქტით დაზარალებული მოსახლეობის კეთილდღეობა, მათი უფლებები და ინტერესები საფუძვლად უდევს შერიგებისა და ჩართულობის პოლიტიკის სტრატეგიული გადახედვის

პროცესს, რომელიც ფართო საზოგადოებრივი ჩართულობით და პირველ რიგში, კონფლიქტით დაზარალებული ადამიანების აქტიური მონაწილეობით მიმდინარეობს“. – აღნიშნა სახელმწიფო მინისტრმა.

ახალგორის მუნიციპალიტეტის გამგებელმა ნუგზარ თინიკაშვილმა თავის მხრივ ისაუბრა დეწნილების საჭიროებებზე. შეხვედრა კითხვა-პასუხის რეჟიმში მიმდინარეობდა. სახელმწიფო მინისტრმა სტუმრებთან ერთად მოინახულა და საჩუქრები გადასცა წეროვნის საბავშვო ბაგა-ბაღის აღსაზრდელებს.

საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა ირაკლი ღარიბაშვილმა საზოგადოებას წლიური ანგარიში წარუდგინა. მთავრობის მეთაურმა 2021 წლის განმავლობაში მთავრობის მიერ განხორციელებულ პროექტებსა და სამომავლო გეგმებზე.

საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა ირაკლი ღარიბაშვილმა საზოგადოებას წლიური ანგარიში წარუდგინა. მთავრობის მეთაურმა 2021 წლის განმავლობაში მთავრობის მიერ განხორციელებულ პროექტებსა და სამომავლო გეგმებზე.

პრემიერმა სიტყვით გამოსვლა მოსახლეობისთვის მადლობის გადახდით დაიწყო.

„მინდა, მადლობა გადაუხადო ჩვენს ხალხს, მადლობა იმ ნდობისა და ერთგულებისთვის, რომელიც მათ გამოგვიცხადეს არჩევნებში. ხალხი არის ძალაუფლებისა და ლეგიტიმაციის წყარო, ჩვენ, ხელისუფლებამ კი, მიღებული მანდატი გაკეთებული საქმით, ერთგულებითა და თავდადებით, შექმნილი სიკეთებით ხალხსვე უნდა დაეუბრუნოთ. ჩვენმა გუნდმა გამორჩეულად საქმიანი და მშვიდობიანი საარჩევნო კამპანია ჩაატარა, მოსახლეობას მასშტაბური და ამავე დროულად რეალისტური, დროში

განერილი გეგმები წარუდგინა და 63 მუნიციპალიტეტში დამაჯერებელი გამარჯვება მოიპოვა. ჩვენ არავის დავუბრუნებთ თავს, არც არავის ვუყურებთ ზემოდან, საქართველო სუვერენული სახელმწიფოა, რომელიც ჩვენს ამაყ და თავისუფლების მოყვარულ ქართველ ხალხს ეკუთვნის და ამას ყველამ სათანადო პატივი უნდა სცეს. ჩემი პრემიერობის პირობებში, არცერთი მოქალაქე არ იდგება კანონზე მაღლა და არცერთი მოქალაქე არ იდგება კანონზე დაბლა, მაგრამ როცა საქმე ეხება კანონისა და კონსტიტუციის დაცვას ჩვენ ნება ვართ არავის შევეკითხებით, კანონი ყოველთვის აღსრულებულია!“, - აღნიშნა ირაკლი ღარიბაშვილმა.

პრემიერმა პანდემიის შემდგომ ეკონომიკის აღდგენის პროცესზე ისაუბრა და აღნიშნა, რომ 2022 წელს დაგეგმილია მინიმუმ 6%-იანი ეკონომიკური ზრდა, ხოლო ეკონომიკის მთლიანი მოცულობა 65 მილიარდი ლარი იქნება, რაც ერთ სულ მოსახლეზე მთლიანი შიდა პროდუქტის გადაანგარიშების მიხედვით ისტორიულ მაქსიმუმს შეადგენს და 5 500 დოლარს გადააჭარბებს.

მთავრობის მეთაურის თქმით, მომავალი წლის ბიუჯეტში გათვალისწინებულია საჯარო სექტორში ხელფასების 10%-ის ოდენობით მატება, რაც მომდევნო წლებშიც სისტემატურად გაგრძელდება.

ირაკლი ღარიბაშვილმა ასევე ისაუბრა პანდემიის დამარცხებაში ვაქცინაციის მნიშვნელობაზე და განაცხადა, რომ მთავრობამ ქვეყანაში 5 მილიონამდე ვაქცინა ჩამოიტანა, დღეისთვის 2 მილიონზე მეტი აცრა გაკეთდა და მილიონზე მეტი ადამიანი აიცრა, თუმცა ეს საკმარისი არ არის.

„ევროკავშირმა აღიარა ქართული კოვიდ-სერტიფიკატები და საქართველო შეუერთდა ევროკავშირის შესაბამის ერთიან ციფრულ სისტემას“, - აღნიშნა პრემიერმა.

მთავრობის მეთაურმა ასევე შეაჯამა ბრიუსელში გამართული ვიზიტი და აღმოსავლეთ პარტნიორობის სამიტი, რომელიც საქართველოს მოქალაქეებისთვის კონკრეტული, ხელშესახები შედეგებით

დასასრული მე-8 გვერდზე

ვიცოდი, რა კეთდება:

2022 წლის იანვრიდან

70 წლამდე პირთა პენსია გახდება - 260 ლარი, მაღალმთიან მოსახლეობაში - 312 ლარი.

70 წლის და მეტი ასაკის პირთათვის — 300 ლარი, მაღალმთიან დასახლებებში 360 ლარი.

ვეტერანთა 22 და 44 ლარიანი დახმარება 100 ლარამდე იზრდება.

ყოველწლიურად იზრდება სოციალური რეაბილიტაციის და ბავშვზე ზრუნვის პროგრამის ბიუჯეტი. გასულ წელს ბიუჯეტი 37.4 მილიონ ლარს, წელს კი - 40 მილიონ ლარს შეადგენდა. მომდევნო წლის ბიუჯეტი მნიშვნელოვნად, 52 მილიონ ლარამდე გაიზარდა. გაიზრდება სოციალური მომსახურებების გეოგრაფიული ხელმისაწვდომობა, სხვადასხვა სერვისების და ახალი მომსახურებების დაფინანსება.

თბილისისა და რეგიონების სასწრაფო სამედიცინო დახმარების პერსონალის ანაზღაურება თანაბრდება.

ტუბერკულოზის ეროვნული ცენტრმა წარმოასრულა უფასო გამოკვლევები ჩაატარა

6 დეკემბრიდან 10 დეკემბრის ჩათვლით წეროვნის დევილით დასახლებებში, ახალგორის მუნიციპალიტეტის გამგეობის შენობასთან განლაგებულ მოძრავ სამედიცინო პუნქტში, ტუბერკულოზის ეროვნულმა ცენტრმა მოსახლეობისთვის უახლესი

აპარატურით ჩაატარა უფასო გამოკვლევები შემდეგი მიმართულებებით: 1. ტუბერკულოზის (TB). 2. ახალი კორონავირუსით (SARS-COV-2) გამონეული ინფექციის (COVID-19). 3. C ჰეპატიტის (HCV). 4. აივ-შიდსის (HIV). 5. დიაბეტის (DM). 6. არტერიული ჰიპერტენზიის (HBP).

პროექტს ტუბერკულოზის ცენტრი გლობალურ ფონდთან ერთად მსოფლიო ბანკის დაფინანსებით ახორციელებს.

სხვადასხვა მომსახურებით ისარგებლა 50-ზე მეტმა პაციენტმა.

პროცესის მიმდინარეობას ადგილზე გაეცნო ახალგორის მუნიციპალიტეტის გამგებელი ნუგზარ თინიკაშვილი.

პოპტ დავით ახლოურს გალაკტიონის სახელობის პრემია მიენიჭა

ახლახან ქსნიხეობელ პოეტსა და საზოგადო მოღვაწეს, გორის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორს, შიდა ქართლის, ცხინვალისა და ახალგორის მწერალთა ორგანიზაციის თავმჯდომარეს დავით ახლოურს გალაკტიონ ტაბიძის პრემია მიენიჭა. მან მადლიერება ასე გამოხატა თავის გვერდზე სოციალურ ქსელში:

„მასსოვს, ჯერ კიდევ სტუდენტი ვიყავი, როცა ჩვენი ხეობის სათაყვანო პოეტს მანანა ჩიტიშვილს გალაკტიონ ტაბიძის პრემია მიენიჭა. „ორმაგად გამახარა ამ ამბავმა; ქალბატონი მანანა ხომ ახალგორის რაიონის ერთ-ერთ ულამაზეს სოფელში

- კორინთაში დაიბადა“ – ვწერდი გაზეთ „ლიტერატურულ ცხინვალში“... მერე ყველას ვესაუბრებოდი, ჩემს ახალგორელებს სიამაყით ვაცნობდი ამ ამბავს...

„დრო მოვა და გალაკტიონის პრემიას შენც მოგილოცავთ“ – მითხრა ჩემმა პირველმა რედაქტორმა ანა ყურმაღვიშვილმა. სიმართლე გითხრათ, არ დაუფუჯერე... სადღაც სივრცეებისკენ გამექცა მზერა და... ძალიან შორეული მომეჩვენა მისი სურვილი...

თურმე ეს დროც უნდა მოსულიყო... ყოველგვარი მოჩვენებითი თავმდაბლობის გარეშე ვიტყვი, ასეთ აღიარებას არც ველოდი და ალბათ, არც ვიმსახურებდი, თუმცა მიხარია და უსაზღვროდ მადლიერი ვარ საქართველოს მწერალთა კავშირის, პირადად ქალბატონ მაცყვალა გონაშვილის.

დღეიდან, მთელი ცხოვრება გადაუხდელი ვალი მექნება გენიალური ქართველი პოეტის სახელის წინაშე, რომელიც, მისთვის რომ გეკითხათ და მეც რომ მკითხოთ, პოეზიის მეფე იყო, პირველიც იყო, მეორეც, მესამეც და... ალბათ ასე იქნება სულ...

გაზეთი „ახალგორი“, რომელშიც დაიბეჭდა მისი პირველი ლექსები ყმანვილობისას, გულწრფელი სიხარულით ულოცავს დავით ახლოურს გალაკტიონ ტაბიძის პრემიის მინიჭებას და მადლობას უხდის ჩვენი გაზეთის ერთგულებისათვის, აქტიური თანამშრომლობისათვის.

მტერი რომ მერევა,
დავითის მრცხვენია,
თამარის მრცხვენია,
გიორგი ბრწყინვალის...
კი ვიბრძვი, კი ვამბობ -
ეს მინა ჩემია,
მაგრამ სისხლისფერი
შორს დარჩა ცხინვალი...
დამჩეხეს... დამაგდეს
ლიახვთან, ენგურთან...
დაშალეს, ქსანზე რომ
ტაძარი ავიგე...
ათასჯერ აღმართეს
მახვილი ჩემს გულთან...
სხვა ვერა, ამ ტკივილს
ერეკლე გამიგებს!..
მაინც ხომ ტრიალებს
ოხერი საწუთრო,
მაინც ხომ ხან მზეა,
ხანაც თუ ბნელდება.
არ მინდა წარსულით
ვინმე შევანუხო,
რაც დავთმე, მასსოვს და...
სიცოცხლე გრძელდება!

მამულო ჩემო, ყველამ დაგთმო,
ყველამ გაგწირა,
ჩამოგაქციეს, არ გაკმარეს
ასჯერ გაყოფა,
გაყიდულია ქართლის მიწა
ნაწილ-ნაწილად,
ფეხზე ჰკიდიათ შენი ყოფნა,
შენი არ ყოფნა...
მამულო ჩემო, არ ეღირსა
ამოსვლა შენს მზეს,
ამ ყრუ სოფელში, აღარ ვიცი,
ვიღას მივმართო...
ხომ შესძელი და წამოდექი
ათასჯერ ფეხზე,
უნდა შეძლო და ერთხელ კიდევ
წამოიმართო!

ზამთრის სურათი

მახსენდება სურათები სოფლის,
ჩემი სახლი, ჩემი ეზო-კარი,
კვერიათი - შემოსილი ჭოროფლით,
სარზე მძივად აწყობილი კვარი...
კვლავ ვიხსენებ
მივიწყებულ სიზმარს,

მასსოვს, მთებზე დიდი თოვლი იდო. საღამო ხანს „მაგრდებოდა“ ბირჟა, ამინდებზე ხშირად ბჭობდნენ იმ დროს;

თოვლი იყო საფიქრალი მათი, თუმც მთიელებს სხვა საფიქრიც ჰქონდათ, საუბრობდნენ ერთმანეთის ხათრით, მერე რა, რომ ციოდა და თოვდა... ღამეები ნათდებოდა სანთლით, ხევეს ნისლივით ასდიოდა ბოლი, სულ სხვა იყო ეტიუდი ზამთრის, ჩექმის ჭვინვით გატკეპნილი თოვლი.

მერამდენედ მახსენებდა დედა - „ზამთარია, არ გაცივდე, შვილო.“ დღეს ყველაფერს სიზმარივით ვხედავ და წარსულში დაბრუნებას ვცდილობ.

მაგრამ რისთვის? ჩაუვლია თოვას, დარდს რა ვუყო - თავს მახსენებს თუ კვლავ... ის ზამთარი აღარასდროს მოვა, აღარც დედა დაბრუნდება უკან.

ნიღბები

ვფიქრობ და...
ფიქრითაც ვიღლები...
ვერ ავცდით ამ ცოდვილ ბილიკებს...
ჩვენ ისე გვიყვარდა ნიღბები,
დღეს თვითონ უფალი „გვირიგებს“...
ეჰ, მზეო, ამ გულის აღარ ხარ...
გამჩენსაც შევცოდეთ, ცხადია...
იქნებ და ღმერთს ჩვენი დანახვა,
უნიღბოდ აღარც კი სწადია...
...ვინ მოთვლის ადამის მახვილი,
ანგელოზს რამდენჯერ ეკვეთა,
დღეს დახლთან ხალისით დახრილნი,
კვლავ ვითხოვთ

ნიღბების შეკვეთას...

რალა ვთქვა, სიტყვითაც ვიღლები,
ცრემლები შეაშრა მარიამს...
დღეს ყველას გვჭირდება ნიღბები,
იქნებ და ეს ბოლო ჟამია...

ქვეყნისა და ნოველების კონკურსში „მე და მშვიდობა“ გამარჯვებულები გამოვლინდნენ

დასრულდა ესეების, ბლოგებისა და ნოველების კონკურსი „მე და მშვიდობა“, რომელიც მოაწყო არასამთავრობო ორგანიზაციამ U.S. Embassy Bookmobile.

ჟიურისთვის ძალიან რთული იყო საუკეთესო ესეების გამოვლენა, რადგან მონაწილეებს ძალიან კარგად ჰქონდა გააზრებული მშვიდობის მნიშვნელობა.

თითოეულ კატეგორიაში გამოვლინდა გამარჯვებული ესეს ავტორები. ვულოცავთ მათ და ვუსურვებთ წარმატებებს!

პირველი ჯგუფი:

მარიამ შერმადინი

მარიამ მაჭარაშვილი

მარიამ ზონიაშვილი და კესო ოსეფაიშვილი

მეორე ჯგუფი:

მერაბი გელაშვილი

ლიზი ოსეფაიშვილი

მარიამ ცისკარიძე

ყველა მონაწილეს გადაეცა სერტიფიკატები და სიმბოლური საჩუქრები.

ქველანაირი კონფლიქტი მშვიდობის საპირისპირო ფორმაა

მერაბ გელაშვილი
ნეროვნის N3 საჯარო სკოლა

„ფვიქრობ, რომ მშვიდობის საპირისპირო ფორმა არა მართლაც ომი, არამედ ყველანაირი კონფლიქტია, რომლის დროსაც ადამიანები ძალადობას იყენებენ, ჩაგრავენ ერთმანეთს და მორალურად ანადგურებენ. ყოველთვის მშვიდობის მომხრე ვიყავი, მაგრამ მიმაჩნია, რომ სამყაროში კონფლიქტი ყოველთვის იარსებებს რამდენი საუკუნეც არ უნდა გავიდეს. უნდა შეიცვალოს მათი გადაჭ-

რის ხერხები, ადამიანებმა უნდა ისწავლონ ურთიერთგაგება, დათმობა და ეცადონ პრობლემის სამართლიანად გადაჭრას ისე, რომ არავინ მიიღოს რაიმე სახის ზიანი. ეს ოდესმე მოხდება და ღრმად მნამს, რომ სამყარო გაცილებით უსაფრთხო იქნება და საზოგადოებაც პოზიტიურად იქნება განწყობილი.

ჩემი აზრით, მშვიდობა სამყაროში ვერანაირად ვერ დამყარდება, თუ ადამიანებს არ ექნებათ შინაგანი სიმშვიდე. მე ვცდილობ ჩემი შინაგანი სიმშვიდის მართვას, რომ მან ღელვას და აგრესიას არ მისცეს გამომყვანების საშუალება, რადგან შფოთვის კარგი არაფერი მოაქვს. სიმშვიდე მნიშვნელოვანია, იგი გმატებს თავდაჯერებულობას, გხდის პოზიტიურს და კონცენტრირებულს. მეცნიერების კვლევის მიხედვით, ადამიანები, რომლებსაც გააჩნიათ შინაგანი სიმშვიდე, მეტად დისციპლინირებულები, მენტალურად ძლიერები და ტოლერანტულები არიან.

„თუ ჩვენ გვინდა, რომ მივალწიოთ საერთაშორისო მშვიდობას, საჭიროა ბავშვებს ვასწავლოთ შინაგანი ჰარმონიულობა“, - დაგვმოდერა მაჰათმა განდიმ.“

„გამარჯვების მომტანი ომიც კი ბოროტებაა...“

ლიზი ოსეფაიშვილი
ნეროვნის N3 საჯარო სკოლა

„მშვიდობა არის კაცობრიობის ისტორიაში ყველაზე ძნელად მისაღწევი ჰარმონია. ათასგვარი შეკრება-გაერთიანება იქმნება ამ მიზნით, თუმცა, მსოფლიოში საყოველთაო მშვიდობა ვერ მყარდება.

მშვიდობის თემა ყოველ დროში მეტად აქტუალური პრობლემაა. ჩვენ ვხედავთ სახელმწიფოები როგორ მტრობენ ერთმანეთს. ხშირად ომობენ, ტერორისტულ აქტებს აწყობენ, იპყრობენ, ბომბავენ... ეს ხდება უმთავრესად, რაღაც შენიღბული ფსევდოკეთილი სურვილებითა და მიზეზით. თავიანთ ნამოქმედარს, თითქოს გამართლებას უძებნიან. როდესაც ბოროტებას, რაიმე, თუნდაც, კეთილის სახელით სჩადიან, ეს სიკეთე არ არის!

ქართველი ხალხი თავისი ისტორიის მანძილზე მუდმივად იბრძოდა დამოუკიდებლობისთვის, ერთ ხელში გუთანი ეჭირა, მეორეში-ხმალი და ასე „სჭედდა თავის მომავალს.“ ამის გამოძახილია გურიაში უძველეს დროში და დღესაც, პირველს მშვიდობის სადღეგრძელოს რომ სვამენ. მთაში გვექონდა ასეთი მისაღმება:

„- მოხველ მშვიდობით!
- მშვიდობა მოგცეთ ღმერთმა!“ - რაც იესოს მონაფეებისადმი მიმართვიდან „მშვიდობა თქვენდა!“ უნდა მომდინარეობდეს. დღეს ამ სიტყვის მნიშვნელობა უფრო კარგად გავიგეთ. ეს საკითხი მეტად მტკივნეულია ჩვენთვის, როდესაც საქართველოს ტერიტორიის 20%-ზე მეტი ოკუპირებულია, ჩვენს სახლში „რუსი დგას“, ათასობით ადამიანი დევნილებად ვიქცით.

ომისა და მშვიდობის თემაზე არაერთი ნაწარმოები შეიქმნა. ამ საკითხით შთაგონებულმა ლევ ტოლსტოიმ დაგვიტოვა რომანი „ომი და მშვიდობა“, რომელშიც ბევრი საჭირობოროტო საკითხი დასვა.

ზოგიერთი ფიქრობს, რომ ომით ნართმეული ტერიტორიის დაბრუნება მშვიდობიანად შეუძლებელია. მე ვეთანხმები ოტო ბისმარკის ცნობილ მოსაზრებას, რომლის მიხედვითაც, „გამარჯვების მომტანი ომიც კი ბოროტებაა, რომელიც ხალხის სიბრძნით თავიდან უნდა იქნეს აცილებული“. დიას, მიმაჩნია, რომ დიპლომატიური ურთიერთობებით შესაძლებელია მსოფლიოში მშვიდობიანი თანაცხოვრება. ჯერ კიდევ მე-12 საუკუნეში რუსთაველი „ვეფხისტყაოსანში“ მსოფლიო მმართველობის იდეალურ მოდელს გვთავაზობს: „შიგან მათთა სიბრძანისთა თხა და მგელი ერთგან სძოვდეს.“

დასკვნის სახით ვიტყვი, რომ კაცობრიობის გადარჩენის ერთადერთი გზა მშვიდობაა, ყველა ადამიანმა თავისი წვლილი უნდა შეიტანოს სამშვიდობო მისიაში და ყოველი ჩვენგანი მშვიდობის მეზობრად და მედროშედ იქცეს!“

მარიამ ცისკარიძე
წეროვნის მე-3 საჯარო სკოლა

“

ჩვენ ვეღა ვინაფალოთ ვართმანეთის პატივისცემა და სწორად ამის შთაბეჭდილება ვაქვარებთ მშვიდობის დამაგრებელს. დამოუკიდებელ სახელმწიფოში ხალხის აზრი ვეღა უნდა დასაყვირდეს. მშვიდობა არის საბერძნეთი ადამიანის ბუნებრივი თვისება. პოლემიკები ცხოვრების დროს დაპატიმრებას იწვევს. მა მსხრს ვიფიქროს მშვიდობიან ბარამოში, რათა ჩემი უფსახანი ავიტყვო.

პირდაპირი ძალადობა აღარ არის, მაგრამ...

მარიამ შერმალინი
წეროვნის N3 საჯარო სკოლა

„ჩვენთან, საქართველოში, ნეგატიური მშვიდობა ყოფილა, რაც „გულისხმობს პირდაპირი ძალადობის არარსებობას სახელმწიფოებს ან ერთი სახელმწიფოს ფარგლებში ეთნიკურად და რასობრივად ჯგუფებს შორის“. პირდაპირი ძალადობა აღარ არის, მაგრამ მაინც ვერ ვახერხებთ ერთმანეთთან ურთიერთობას ქართველები ოსები და აფხაზები. რა უნდა გავაკეთოთ ამისათვის? მე ჯერ პატარა ვარ და, სამწუხაროდ, ვერაფერი ახალი ვერ მოვიფიქრებ. თუ პლაგიატობაში არ ჩამომართმევთ, იდეას ვისესხებ და ენგურის ხიდთან, ერგნეთთან და ოძისთან დავდგამ სკამებს „The best Weapon“ (საუკეთესო იარაღი) იმნაირს, ოსლოში ნობელის ცენტრის წინ რომ დგას. სკამი სიგრძეში ექვსი მეტრია, თუმცა ოვალური ფორმისაა და სპეციალური დიზაინის გამო, ადამიანებს მხოლოდ ერთმანეთთან ძალიან ახლოს შეუძლიათ დავდომი. ინსტალაციას საფუძვლად ნელსონ მანდელას გამონათქვამი: „The best Weapon is to sit down and talk“ (საუკეთესო იარაღი დავდომა და საუბარია) დავდო. ეს საკულტო სიტყვები სკამზეც არის ამოტვიფრული.

ამ სკამზე ქართველსა და ოსს, ქართველსა და აფხაზს დავსვამ ჯერ ორ-ორს, მერე სკამს გავზრდი და ოთხ-ოთხს. სკამების რაოდენობასაც მოვუმატებ, მათზე დასავდომად ჯერ მოხუცებულებს მოვინვევ, რათა დასხდნენ და ილაპარაკონ იმაზე, თუ რატომ გავხდით ერთმანეთისთვის უცხოები. შემდეგ შუახნის ხალხსაც შევახვედრებდი ერთმანეთს და ბოლოს ბავშვებს მოვუხმობ, იმ ბავშვებს, საერთოდ რომ არ იცნობენ ერთმანეთს. დასხდებიან და ილაპარაკებენ. სხვა რა გზა ექნებათ, სკამი არ მისცემს შორი-შორს დგომის საშუალებას და ეს საუბრები გახდება მშვიდობის, ხელახლა დამეგობრების საფუძვლი.

მერე, როცა ურთიერთობა დათბება, ერთ ძალიან დიდ სკამს თბილისში დავდგამ და დავპატიჟებ ოს და აფხაზ თანატოლებს, დავსხდებით ამ სკამზე ერთმანეთთან ახლოს და ვილაპარაკებთ მშვიდობაზე, ადამიანთა შორის სიყვარულზე, დაკარგული ურთიერთობების აღდგენაზე. ვინ იცის, იქნება კარგი შედეგი მივიღოთ...”

ჩვენ, დევნილებად დაბადებულებმა...

მარიამ მაჭარაშვილი
წეროვნის N3 საჯარო სკოლა

„რომ მკითხვით, მშვიდობა რა არისო, ალბათ გიპასუხებთ: მშვიდობაა, როდესაც არ გესმის ტყვიების ზუზუნის; არ გეშინია, რომ ვინმე სახლკარს წაგართმევს; როდესაც შენს სიცოცხლეს საფრთხე არ ემუქრება, შეგიძლია თავისუფლად აკეთო ის, რაც გიყვარს, რაც გინდა, რაც გახალისებს. როდესაც ეს ყოველივე გვაქვს, მას არ ვაფასებთ, მხოლოდ დაკარგვის შემდეგ ვაცნობიერებთ თუ რაოდენ ძვირფასი იყო ის.

ჩვენ, დევნილად დაბადებულებმა, სხვა თანატოლებსგან განსხვავებით, ალბათ, უკეთ ვიცით მშვიდობის ფასი. ვერ ვნახულობთ ოჯახის წევრებს, რადგან ოკუპანტების მავთულხლართები გვამორებს. მათ ვერ შეძლეს იმ ყველაფრის მიტოვება, რასაც მთელი ცხოვრება შეალიეს და ყველაზე მთავარი, არ დათმეს ის, რაც ქართულია, რაც ჩვენია. მე მენატრება ჩემი ახლობლები, მათ არ შეუძლიათ გამოსვლა ოკუპირებული ტერიტორიიდან თუნდაც ერთი წუთით. მათ არ აქვთ იმის პირობები, რომ სულ იქ იყვნენ. ყოველთვის არ იჭერს მობილური, რომ დავურეკოთ და მოვიკითხოთ, არ აქვთ ყველა მედიკამენტი, რომელიც შეიძლება დასჭირდეთ... ჩვენ ისინი ძალიან გვენატრება, 3 წელი არ გვინახია. 3 წლის შემდეგ, დიდი წვალებისა და ძალისხმევის შემდეგ ბებომ მოახერხა და ცოტა ხნით გამოვიდა. არ ვიცოდი, გამხარებოდა თუ მწყენოდა, ის ხომ სამკურნალოდ მოდიოდა. მართალია, მისი ნახვა ძალიან მინდოდა, მაგრამ არა ამ მიზეზით...”

მე და მშვიდობა

კნო ოსეფაიშვილი
წეროვნის მე-3 საჯარო სკოლა

არ ვიცი, ხალხი მშვიდობას რას ეძახის, მაგრამ ჩემთვის მშვიდობა არის, ომი რომ არ ხდება, გადასახლებულნი რომ არ ვართ სხვა ადგილას. ჩვენ ვიბრძვით ახალგორისთვის. მართალია, პატარები ვართ, მშობლებს ჰგონიათ, რომ დიდად მაინც არ განვიცდით, – სინამდვილეში ამ პატარა ბავშვების გული ჩვენს სამშობლოს ეკუთვნის. ძალიან სანყენია, ოკუპანტის საბუთები რომ მჭირდება იმისათვის, რათა ვნახო ჩემი ნამდვილი საცხოვრებელი ადგილი და ჩავისუნთქო ჩემი მშობლიური ახალგორის ჰაერი. რატომ არ შეიძლება ჩემს მშობლიურ კუთხეში ყოფნა? რატომ ვკითხო რუსებს შესვლა-არ შესვლის განრიგი? რატომ უნდა მიკეთონ საბუთები? მერე ადგნენ და სულ ჩაკეტეს გზა. ამ პატარა გულში მე და მშვიდობას ვერ წარმოვიდგენ, თუ ხალხი გვერდში არ დამიდგა. არ შეიძლება ვიყო ჩემს ულამაზეს კუთხეში, სადაც ულამაზესი სახლი მაქვს, რომელშიც ჩემი ბებია ცხოვრობს? რუსებს არ შეუძლიათ სხვა კუთხეები რომ არ მიისაკუთრონ? იმაზე მეტი უნდათ, რაც აქვთ. „ტყვია არ გავარდნილაო“ ქსნის ხეობაში და ეს კუთხე ჩვენი აღარ არის, ოკუპირებულია, რა ფასი აქვს ასეთ მშვიდობას?!

საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა ირაკლი ღარიბაშვილმა საზოგადოებას წლიური ანგარიში წარუდგინა

მე-4 გვერდიდან

დასრულდა. გარდა ამისა, მთავრობამ შეთანხმება გააფორმა უმსხვილეს კომპანია “ლოტუსცჰილდ“-თან, რომელიც საქართველოს რეგიონულ ფინანსურ ჰაბად გარდაქმნის სტრატეგიის განვითარებაზე, ასევე ინვესტიციებისა და დამატებითი ფინანსური რესურსების მოზიდვის მიმართულებით იმუშავებს.

საგარეო პოლიტიკაზე საუბრისას, პრემიერმა ხაზი გაუსვა აშშ-თან საქართველოს სტრატეგიული პარტნიორობის განვითარებასა და ევროკავშირთან ურთიერთობების ინტენსიფიკაციას, ასევე ყურადღება დაუთმო რეგიონში არსებულ ვითარებას.

„ჩემს მიერ წარმოებული წარმატებული მედიაციით, აზერბაიჯანისა და სომხეთის მთავრობებს შორის უმნიშვნელოვანესი შეთანხმება შედგა, ეს არის დასავლეთთან მჭიდრო თანამშრომლობისა და რეგიონის გეოპოლიტიკურ პროცესებში აქტიური მონაწილეობის ნათელი მაგალითი“, - განაცხადა ირაკლი ღარიბაშვილი.

ანგარიშის წარდგენისას, პრემიერ-მინისტრმა ისაუბრა ახალ ინიციატივებზე, მათ შორის შრომისა და სოციალური პოლიტიკის, ასევე მედიკამენტების ფასებისა და ონლაინ სათამაშო ბიზნესისთვის საგადასახადო დაბეგრის მექანიზმის შემოღების კუთხით.

„მასშტაბური დასაქმების პროცესში, სოციალურად დაუცველ ადამიანებს შემწეობა არ მოეხსნებათ, არამედ მათ სანაცვლოდ მიეცემათ ხელფასი, კონკრეტული საზოგადოებრივი საქმისთვის. მედიკამენტების გაზრდილ ფასებზე არსებული მიდგომა უნდა შეიცვალოს და მოქალაქეების მიერ წამლებზე ჯიბიდან გაღებული დანახარჯები შემცირდეს... ონლაინ კაზინოებთან დაკავშირებული ინიციატივა არა სექტორის შეფერხებას, არამედ ჩვენს მოქალაქეებზე, მომავალ თაობებზე ზრუნვას ნიშნავს“, - განაცხადა პრემიერმა.

მთავრობის მეთაურმა ყურადღება გაამახვილა საქართველოს წარმატებებზე საერთაშორისო რეიტინგებში და შეაჯამა თითოეული უწყების მიერ მიღწეული შედეგები, ასევე ისაუბრა მიმდინარე და დაგეგმილ პროექტებზე, რომელთა განხორციელება, ათწლიანი განვითარების გეგმებით არის გათვალისწინებული და მომავალი წლიდან დაიწყება.

„დღეს, როდესაც ჩვენი საქმიანობის შედეგებს ვაჯამებთ და შემდგომ განვითარებაზე ვმსჯელობთ, მინდა მადლობა გადავუხადო ყველას, ვინც თავდაუზოგავად შრომობს ჩვენი ქვეყნის წინსვლისათვის. მადლობა თითოეულ საჯარო მოხელეს, თითოეული სამინისტროს ყველა თანამშრომელს, მადლობა ყველა მინისტრს განუყოფელი საქმისათვის, ხელისუფლების ყველა რგოლის წარმომადგენლებს, მადლობა პარლამენტს, პარლამენტის თითოეულ წევრს და ჩვენი ძლიერი გუნდის თითოეულ წევრს. მადლობას ვუხდით ჩვენს უცხოელ პარტნიორებს, ჩვენს ნამდვილ მეგობრებს დახმარებისთვის, მხარდაჭერისთვის, თანადგომისთვის. მადლობა საზოგადოების თითოეულ წევრს, ვისაც თავისი წვლილი შეაქვს საქართველოს წარმატებაში. განსაკუთრებულ მადლობას ვუხდით ჩვენს საამაყო პოლიციელებს, ჩვენს გმირ ჯარისკაცებს, სახელმ-

წიფო უსაფრთხოების სამსახურის თითოეულ თანამშრომელს და მის ხელმძღვანელს, მადლობა ჩვენს გმირ ექიმებს, მადლობა ჩვენს ეკლესიას, საპატრიარქოს, მადლობა ჩვენს ხალხს!

მჯერა, ჩვენი საზოგადოება მთავრობის ინიციატივებს მხარს დაუჭერს და ერთიანი ძალისხმევით შევძლებთ, საქართველო განვითარების ახალ ეტაპზე გადავიყვანოთ. ჩვენ კი, რა თქმა უნდა, ბოლომდე უნდა დავიხარჯოთ, უნდა ვემსახუროთ ჩვენს ქვეყანას და ხალხს მთელი გულით, თავდადებით, მაქსიმუმი უნდა გავაკეთოთ ჩვენი მოსახლეობისთვის და ქვეყნისთვის. უნდა შევქმნათ სამუშაო ადგილები, დავძლიოთ სიღარიბე, მშვიდობა და კეთილდღეობა უნდა მოვუტანოთ ჩვენს ხალხს, განვითარება და პროგრესი უნდა შევიტანოთ ყველა რეგიონში, ყველა ქალაქში, ყველა მუნიციპალიტეტში. მომდევნო წლები უნდა იყოს მშვიდობიანი, სტაბილური განვითარების და აღმშენებლობის წლები! ყველას დიდი მადლობა, გისურვებთ ჯანმრთელობას, ბედნიერებას, სიმშვიდეს და წარმატებულ ახალ 2022 წელს! ღმერთი იყოს ჩვენი მფარველი“, - განაცხადა ირაკლი ღარიბაშვილი.

პრემიერ-მინისტრის ანგარიშს აღმასრულებელი და საკანონმდებლო ხელისუფლების წევრები და დიპლომატიური კორპუსის წარმომადგენლები დაესწრნენ.

1-დან 10 იანვრამდე საჯარო უწყებებში უმეი დღეები გაიმსხვალა

პირველი გვერდიდან

ამასთან დაკავშირებით, საბჭოს წევრებს დეტალური ინფორმაცია დაავადებათა კონტროლისა და საზოგადოებრივი ჯანმრთელობის ეროვნული ცენტრის ხელმძღვანელმა ამირან გამყრელიძემ მიაწოდა. „ომიკრონის“ გავრცელებით გამოწვეული ახალი გარემოებების გათვალისწინებით, საკოორდინაციო საბჭომ ამ ეტაპზე მიზანშეწონილად არ მიიჩნია დამატებითი შემსუბუქების ღონისძიებებზე გადანიშნულებების მიღება, მათ შორის ღამის კლუბების გახსნა.

უწყებათაშორისი საკოორდინაციო საბჭო მოქალაქეებს მიმართავს, ატარონ პირბადე, დაიცვან სოციალური დისტანცია და აქტიურად ჩაერთონ ვაქცინაციის პროცესში, რათა ქვეყანაში მკაცრი შემზღუდავი ღონისძიებების დაწესების აუცილებლობა არ დადგეს.

ბილოსაში დამდებ ახალ წელს!

ახალგორის რაიონის თითოეული სოფელი, რომლის მოსახლეობა დღეს გაფანტულია და დევნილობაშია, თავისი ღვანღმოსილი ადამიანებით ამაცობს. ბევრი მათგანი ჩვენ გვერდით ცხოვრებით ლამაზ მაგალითს გვაძლევენ, იმისათვის, თუ როგორ უნდა ვიცხოვროთ, როგორ შევძლოთ სიკეთის, სიყვარულის თესვა, რომ სიბერის კართან უკან მოხედვის არ გვერიდებოდეს.

83 წლის ქალბატონი, ხუთი შვილის დედა ლილი ბალხა-მიშვილი – პროფესიით პედაგოგი, სახალხო განათლების წარჩინებული და მრავალი სიგელის, ჯილდოს პატრონი, თბილი გულით, მოყვასის სიყვარულით გამორჩეული, დღესაც მხნე და ხალისიანი, ფრეზეთის დევნილთა დასახლებაში ცხოვრობს მარტო... მისი ცხოვრება, განვლილი გზა მაგალითია არა მარტო გარშემომყოფთათვის, არამედ მომავალი თაობისათვის.

საუბარი ქალბატონ ლილისთან მისი ბავშვობიდან და-ვინწყეთ...

– რაც ასაკი მომემატა და დროც ბევრი მაქვს, ხშირად ვფიქრობ განვლილ წლებზე, ბავშვობაზე, ახალგაზრდობაზე, რა თქმა უნდა, ჩემს შვილებზე, შვილიშვილებზე, შვილთაშვილებზე...

– როგორი ბავშვობა გქონდათ?

– დედა მყავდა ძალიან კარგი... მარტო გვზრდიდა მე და ჩემს დას, სკოლაში მუშაობდა, დანყებითი კლასის მასწავლებელი იყო... სულ შრომობდა და ფუსფუსებდა... მამა არ მახსოვდა და სულ მენატრებოდა, რომ მყოლოდა... ბავშვები რომ მამას იძახდნენ, გული მტკიოდა... ეს ჩემი ბავშვობის თანამდევი სევდა იყო, მაგრამ მიუხედავად ამისა, მაინც ლალად და ბედნიერად ვგრძნობდი თავს, როგორც ყველა ბავშვი... მახსოვრობა იქიდან მაქვს, ომი რომ ახალი დამთავრებული იყო და ძალიან გაჭირვებაც იდგა სოფელში. დედა მასწავლებელი იყო და პურის ტალონები გვქონდა... სოფელში რომ ვინმეს ერთი კარტოფილი ჰქონოდა, ყველა ბავშვს გაგვინანილებდა... სიკეთე, ერთმანეთის სიყვარული, გატანა, ზრუნვა, იმ დროიდან მახსოვს და ჩემი ცხოვრების მთავარი შტრიხიც ეს არის... ხომ გაგიგონიათ, „რაც ერთხელ ცხოვლად სულს დააჩნდების, საშვილიშვილოდ გადაეცემისო“...

სკოლა რვანლიანი იყო ბალხანში და ეს სკოლა დავამთავრე, მერე, მაშინ პედაგოგიური ტექნიკუმები იყო და იქ ვისწავლე, შემდეგ ცხინვალის პედაგოგიური ინსტიტუტი დავამთავრე დაუსწრებლად, თან ქენქაანში დანყებითი სკოლა იყო და იქ ვმუშაობდი... 32 ბავშვი გვყავდა ამ სკოლაში.

ქენქაანში გავიცანი ჩემი მომავალი მეუღლე ვლადიმერ გამხიტაშვილი. მძლოლად მუშაობდა, როცა ოჯახი შევექმენით. დაუსწრებლად დაამთავრა თბილისის ზოოვეტერინარული ინსტიტუტი. 5 შვილი გვეყოლა: დალი, მანანა, ლამზირა, ნათელა და გია. 13 წელიწადი ვიმუშავე ქენქაანში, მერე ბალხანის რვანლიან სკოლაში გადმოვედი. დირექტორი რამინ ჩიტიშვილი იყო, ძალიან კარგი პიროვნება...

– დედასთან ერთად მუშაობდით?

– არა. დედა მაგ დროს ბიბლიოთეკის გამგედ მუშაობდა. აღარც კი მგონია, დღეს თუ ვინმე შედის ბიბლიოთეკაში, ისეთი საინფორმაციო საშუალებები აქვს დღევანდელ ახალგაზრდობას. მაშინ უფრო წიგნიერე-

ბი ვიყავით, დღეს კომპიუტერის თაობას ვეძახი ახალგაზრდობას (იცინის).

– ძნელია მარტოობა?

– ძნელია... გოგოებს თავიანთი ოჯახები აქვთ. მანანა ახალგაზრდა გარდამეცვალა, დარჩა ერთი შვილი, ნინო ქარჩხაიძე, ჩემი სული და გული. მისმა გაზრდამ და კარგმა ქალობამ გადამატანინა შვილის სიკვდილი. ილიას სახელობის უნივერსიტეტი დაამთავრა და თიანეთში გათხოვდა, გიანაშვილების რძალია, თვითონ რესურსცენტრში მუშაობს.

მარტოობა ძნელია, რა თქმა უნდა. მიჩვეული ვიყავი – შვილები, სკოლა, მოსწავლეები... 61 წელი ვიმუშავე სკოლაში. არ უნდა წამოვსულიყავი...

– ნანობთ?

– კი... ცოტა სხვანაირად წარმომედგინა, სრული ინფორმაციაც არა მქონდა და პენსიაში გავედი...

მარტოობას ხან ვერ ვგრძნობ, ძალიან ხშირად მაკითხავენ შვილები, შვილიშვილები, 14 შვილთაშვილიც მყავს.... თანაც, არაჩვეულებრივი მეზობლები მყავს. ჩვენს ქუჩაზე თითქოს სპეციალურად სულ

დასასრული მე-10 გვერდზე

ჩემი სახლი მიდელაანში, სადაც 5 შვილი გავზარდე. სულ ვნატრობ, ისე არ მომკლას ლმერთმა, ერთი ლამე რომ კიდევ არ გავათენო ამ სახლში...

ბილოსაპი დაძვებ ახალ წელს!

მე-9 გვერდიდან

ჩვენი სკოლის მასწავლებლები, ჩემი ნამონაფრები ცხოვრობენ, სულ ახლოს მყავს ჩემი ბიძაშვილი ეთერი ბალხამიშვილი, მისი რძალი შორენა შერმადინი ძალიან ყურადღებიანია, ასევე ჩემი ოქროს მეზობლები თეა მიდელაშვილი, დათო მიდელაშვილი, სადმე რომ გავიდე და ცოტა შემგვიანდეს, მაშინვე მომიკითხავენ... ჩემი მეზობლები, იმ ქართული ანდაზისა არ იყოს, ცუდი მეზობელი ამომავალი მზე არის და კარგი რაღა იქნებაო, მართლა ასეა... ესლანდელი თაობა თითქოს გაუცხოებულია, სულ მობილურებაში იცქირებიან, ერთმანეთთან საკომუნიკაციოდ არა სცალიათ... ჩვენს უბანში მაინც ვინარჩუნებთ ყოველდღიურ ურთიერთობას... ხანდახან კი ჩვენც გაგვირბის თვალი ტელეფონისკენ... ეს ალბათ საუკუნის სენია და ვერაფერს გავანყობთ...

დადებითიც აქვს ამ საქმეს. ბავშვები ძალიან გათვითცნობიერებულები არიან, ყველა ინფორმაციაზე აქვთ წვდომა, თითქოს უფრო განათლებულებიც არიან... მე მაინც წიგნს ვანიჭებ უპირატესობას...

- სევდიანი დღე გაიხსენეთ...

- 83 წლისა ვარ და ბევრი სევდიანი დღე მქონდა... ქალიშვილის გარდაცვალება... სიკვდილთან ყველა უძღურია და ეს არის დიდი ტკივილი, მოურჩენელი. ზოგჯერ ადამიანები ძალიან წვრილმანებზე ნერვიულობენ. ჩემი აზრით, არ ღირს დროის დაკარგვა და ნერვების დაწყვეტა უბრალო რამეზე, რისი გამოსწორებაც შეიძლება...

- რა არ გიყვართ?..

- არ მიყვარს სიბოროტით ქორაობა, სხვისი განკითხვა, სიავე, ბილწისიყვარობა... სევდიან დღეებზე მკითხეთ... ჩვენთვის ყველაზე მძიმე დღე, ყველა ახალგორელისათვის, ხომ ის არგასახსენებელი აგვისტოა... გუშინდელივით მახსოვს... ბეტერები... აგვისტოში არ გამოვსულვარ ახალგორიდან, ვფიქრობდი, სექტემბერში ბავშვები რომ მოვიდნენ სკოლაში და არ დავხვდები, რას იტყვიან, ან რას იზამენ-მეთქი... 125 მოსწავლე გვყავდა სკოლაში, მაგრამ სექტემბერში 17-ლა მოვიდა... ფერნასულები, უღიმეილოები... გულში მიხაროდა, რომ დავხვდი... ვაი იმ გაკვეთილებს

და იმ ყოფას... დეკემბერი იყო და სკოლაში უცხო რამდენიმე მამაკაცი მოვიდა. მე ყველაზე ასაკით უფროსი ვიყავი და მე შევხვდი. პირველი კითხვა იყო: „მუშაობს აქ ვინმე ოსი? ვინმე იცის ოსური?“ რა გნებავთ-მეთქი, ქართველი მეგონა... ჰუმანიტარული დახმარება მოგიტანეთ, ოსებს უნდა გადავცეთო... შენ რატომ არ იცი ოსურიო, შემომიღრინასავით... იმ წუთს რამ გამაკლდევა, არ ვიცი, საერთოდ გამიქრა შიშის გრძნობა... მეც შევუტიე... მალევე გაბრუნდნენ... სუფთად ლაპარაკობდნენ ქართულად.

- მოგცეს ჰუმანიტარული?..

- არა, მოგცეს არა! ან რად გვიდოდა... მაშინ გვითხრა ჩვენმა დირექტორმა, პირადი საქმეები სახლში წაიღეთო... და ჩვენი ხეობაც დავტოვეთ... აი, სევდიანი დღე ეს იყო და ტრაგიკულიც...

ხო, იმ პირველ ბიჭს, ახალგაზრდა იყო, ქართველი რო მეგონა, - შვილო, როგორ შემოხვედი-მეთქი, მაშინ არ უშვებდნენ ქართველებს. ესაო, ჩემი ქვეყანააო და თუ მინდა, შემოვალ და თუ მინდა, არა, ვერავინ დამიშლისო, გაიჯგემა... მიჭირს ამ დღეების გახსენება...

- ქალბატონო ლილი, თავიდან რომ იწყებდით ცხოვრებას?

- ისევ და ისევ მასწავლებელი ვიქნებოდი... ბედნიერად გავატარე 61 წელი სკოლაში ანუ მთელი ცხოვრება... ისევ იქ რომ ვცხოვრობდით, ნოდარ დუმბაძისა არ იყოს, მთელი სოფელი, მთელი ახალგორი ჩვენ ვიქნებოდით. ჩემი ნამონაფრები არიან... ზოგს ვეღარ ვიცნობ ხოლმე. მერე ისე თბილად მომიკითხავენ, ლილი მასწავლებელი, როგორ ბრძანდებითო, გულში სითბო ჩამელვრება ხოლმე...

- რას ურჩევთ ახალგაზრდობას ან ახალგაზრდა კოლეგებს?

- ხშირად მიფიქრია, რომ სკოლაში შემთხვევით არ უნდა მოხვდეს არავინ. მასწავლებელი ქვეყნისა და სოფლის ახალგაზრდობის სულის

მჭედელია მოძღვარივით... სკოლაში მოვალეობისა და ხელფასის გამო კი არა, ბავშვების სიყვარულით, მათ კარგ ადამიანებად ჩამოყალიბების გზების ძიებით უნდა იყოს დაკავებული. განათლება და მასწავლებლის ალლო, მოთმინების უნარი, სიტუაციის განჭვრეტა ჰაერით სჭირდება ახალგაზრდა მასწავლებელს. ცხოვრება მოულოდნელობებით არის სავსე. მასწავლებელმა ბავშვებს საგანთან ერთად უნდა ასწავლოს პრობლემებთან გამკლავება, მიზანდასახულობა, წარმატებისაკენ სწორი, ჭეშმარიტი გზით სიარული... ქვეყნისა და სოფლის, ოჯახისა და სკოლის წინაშე პასუხისმგებლობა სკოლიდან თუ არ გაჰყავა ბავშვს, ძნელად მიაღწევს ცხოვრებაში რაიმეს. თანამდებობა არ არის მთავარი, არც ფული და ქონების შეძენა, მთავრია ილიასეულად ჰკითხოს თითოეულმა მათგანმა თავს: „აბა, დღეს მე ვის რა ვარგეო“ და მაშინ ცხოვრება მშვენიერი გახდება... აღარ შეგვემინდება ტელევიზორის ჩართვის და საშინელი ამბების მოსმენის, აღარ შეგვემინდება მოზარდის სახლიდან გასვლის, ქვეყანაში უსამართლობის დაკვიდრების...

ჩემს საყვარელ ბავშვებს და ჩემს კოლეგებს, ახალგაზრდებსაც და ხანში შესულებსაც უპირველესად ახალ წელს მივულოცავ. ბავშვებს წიგნისა და ქვეყნის სიყვარულს ვუსურვებ, კოლეგებს კი - ბავშვების სიყვარულს და მათთვის თავდადებას...

მამა ილიას სსონა მაკაღიულია

ლოცვა მიცვალებულთათვის

გარდაიცვალა წეროვნის დევნილთა დასახლების წმინდა გიორგის სახელობის ეკლესიის მღვდელმსახური მამა ილია...

ჩვენი დროის ქართველი კლასიკოსი მწერალი გურამ დოჩანაშვილი ამბობდა, რომ ძალიან დიდი განსხვავება არა აქვს იმას, ადრე მოკვდები თუ გვიან, რადგან ბოლო მაინც ეგ არის. მთავარია, თუ როგორ მოკვდები და რის ჩადენას მოასწრებ...

ძალიან ახალგაზრდა წავიდა ჩვენგან მამა ილია... მასზე დაუსრულებლად შეიძლება ისაუბრო. ის იყო მაგალითი ბერობისა, სიყვარულისა, სიმშვიდისა...

მამა ილია აფხაზეთიდან იყო. ათი წლის მანძილზე მსახურობდა წეროვნის წმინდა გიორგის სახელობის ეკლესიაში. იგი ბავშვების მოძღვარი და დიდი მეგობარი იყო. პირველ რიგში, ბავშვებს მოაკლდათ ის... მე ცხოვრებაში არსად მინახავს ასეთი გლოვა. ბავშვების ქვითინის შემყურე მისი მშობლებიც კი გაოცდნენ, მიხვდნენ, თუ რაოდენ დიდი სიყვარული დაუთესია მათ შვილს.

ის თვითონ დიდი ბავშვი იყო. არავის ახსოვს გაბრაზებული მამა ილია. შეუძლებელია, ამ ცხოვრებაში იყო ასეთი მშვიდი, თუ შენში არ არის ღვთის მადლი.

ყველანი ვგლოვობდით მამა ილიას და ვგლოვობდით ჩვენს ყოფასაც მამა ილიას გარეშე. გიორგობის დღესასწაულზე, ჩემი შვილის დაბადების დღეს გარდაიცვალა მოძღვარი და არასდროს დაავინყდება ეს დღე ჩემს შვილს.

არ მინდა ვისაუბრო, რით გარდაიცვალა მამა ილია. ალბათ ასე იყო საჭირო. მხოლოდ უფალმა უწყის, ვინ და რატომ მიდის ამ წუთისოფლიდან. ჩვენ მხოლოდ ის ვიცით, რომ ჩვენგან წავიდა ბერი, რომელიც ჩვენი და ჩვენი შვილების მაგალითად დარჩება ყოველთვის.

მადლობა უფალს, რომ შეგვცხადებდა მამა ილიას. მან ძალიან ბევრი რამ ასწავლა ბავშვებს და ისინი აგრძელებენ მამაოს ნასწავლ საქმეებს: ფსკენილის ქსოვას, მედავითნეობას და ა.შ.

მამა ილია ჩვენი ტაძრის ეზოში განისვენებს. მისი სული რომ იქ ტრიალებს, ამას ისიც მოწმობს, რომ ბავშვები სულ იქ ტრიალებენ და საფლავს უღამაზებენ.

ღმერთმა ყველას შეგვაცხადებინოს, მას მივემსგავსოთ. ჩვენ მას სიყვარულის ბერი დავარქვით. გვჯერა, იმ ქვეყნიდანაც ილოცებს ჩვენთვის.

სუთი შვილის დედა ფიქრია ვადაჭკორია წეროვნის დევნილთა დასახლება

მამა ილიას

დამლოცე, მამაო, კარი გამიღე, შემომიყვანე მე შენს წიაღში, თორემ უაზროდ დავიარები, დრონი მიდიან დარდში, ტიაღში. დამლოცე, მამაო, კიდევ დამლოცე, ველარ ველევი ცოდვათა მორევს, შენი სიტყვები გულში მეღვრება: რომ მაცხოვარი არ მიგვატოვებს. დამლოცე მამაო, მალა ზეციდან კიდევ დარეკე ცისკარის ზარი, ბავშვების ქვითინს რა დამავინყებს, რატომ დახუჭა მამაომ თვალი. დამლოცე, მამი, შენდობას ვითხოვ, რადგან ცრემლები ვერ შევიკავე, როდესაც გულზე მიწას გაყრიდი, მაშინ ვინანე, რად შეგიყვარე. დამლოცე, მამაო, კიდევ დამლოცე, არ მომაცილო წუგემის თვალი, სადაც კი მიწას ფეხი დაადგი,

მოიხსენე, უფალო ღმერთო ჩვენო, სავანეთა მათ საუკუნეთა რწმენითა და სასოებითა შენითა აღსრულებული მონანი და მხევალნი შენი და ვითარცა სახიერმან და კაცთმოყვარემან, ცოდვათა მიმტყვებელმან და უმჯულოებათა აღმხოცელმან, უძალო-ჰქმენ, მიუტყვენ და შეუნდვენ ყოველნი შეცოდებანი მათნი ნებსითნი და უნებლიეთნი. იხსენ, უფალო, იგინი სამარადისოისა სატანჯველისა და გეჰენისა მის ცეცხლისაგან უშრეტისა, ნეტარ-ყავ და თანაზიარ საუკუნეთა მათ კეთილთა შენთა, რომელნი განუმზადენ მოყვარეთა შენთა. დაღაცათუ გცოდენ, უფალო, არამედ არა განდგენ შენგან, არცა შეორგულდენ, არამედ ესავდენ სამებასა წმიდასა, მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა, და შენ, ერთსა სამებისაგანსა, განკაცებულსა ქრისტესა ღმერთსა ჩვენსა, და ვიდრე უკანაისკენელად აღმოფშვინვამდე მართლმადიდებლობით აღიარებდენ სამებასა ერთარსებასა, ვინაცა მოწყალე ექმენ მათ და რწმენაი მათი შენდა მომართ, ვითარცა ღვანლი დიდი, მითვალე და მოწყალეობითა შენითა წმიდათა შენთა თანა განუსვენე ამინ.

წეროვნის მე-3 საჯარო სკოლის პედაგოგები და თანამშრომლები სამძიმარს უცხადებენ მათ გიგაურს დედის ნანულის გარდაცვალების გამო.

მეზობლები მწუხარებით იუნყებიან ეთერ დოლიშვილი-ქანაშვილის გარდაცვალებას და სამძიმარს უცხადებენ შვილებს - ნანული, ნოდარ და თამაზ ქანაშვილებს, ახლო ნათესავებს.

მეგობრები სამძიმარს უცხადებენ ბონდო გიგაურს და მათა კაკაბაძეს დედისა და დედამთილის ამალისა გარდაცვალების გამო.

ყველგან დატოვე სიკეთის კვალი. დამლოცე, მამაო, კარი გამიღე, თითქოს დასრულდა მთელი ეპოქა, ადრე თუ გვიან, კიდევ შევხვდებით, მანამდე შენი სსონაც მიყვითა. როსტომ გელაშვილი 25.11.2021 წელი

საახალწლო საზეიმო განწყობა ახალგორის საბავშვო ბაგა-ბაღში

საახალწლო საზეიმო განწყობა ახალგორის საბავშვო ბაგა-ბაღში /ხელმძღვანელი ი. თორელაშვილი/, სადაც, მიუხედავად კოვიდპანდემიის რთული პირობებისა, ბავშვების ერთი ნაწილი მაინც მხიარულად და ხალისიანად ატარებს დღეებს. საბავშვო ბაგა-ბაღში, კეთილმოსურნე აღმზრდელები მშობლიურ გარემოს უქმნიან მათ და ცდილობენ, თითოეული დღე პატარებისათვის სამახსოვრო და ლამაზი იყოს.

საზეიმო განწყობა უკვე მთელი თვეა იგრძნობა ყველა ჯგუფში... აღსაზრდელები თავიანთი ხელებით ამზადებენ პატარა სათამაშოებს, საჩუქრებს, ნახატებს, რთავენ ნაძვის ხეს, მღერიან, ცეკვავენ, დგამენ სპექტაკლებს...

საახალწლო სამზადისთან ერთად პატარები „ჩართულნი“ არიან კორონასთან ბრძოლის საქმეში. მათ თავისი ფიქრი ფურცლებზე გადაიტანეს და ფანქრებით გამოხატავენ „როგორ ვებრძოლოთ კორონავირუსს“. ეს თემა პატარებს მოსაფიქრებლად პედაგოგმა მაკა აფაქიძემ შესთავაზა. მათაც არ დააყოვნეს და ლამაზი ფოტოები წაუღეს მშობლებს საბავშვო ბაგა-ბაღიდან.

პრეზიდენტმა სალომე ზურაბიშვილმა ორბელიანების საახალწლო ღონიერ ღონიერ ბავშვებს საახალწლო ნაძვის ხის ზეიმზე უმასპინძლა

პრეზიდენტმა სალომე ზურაბიშვილმა ორბელიანების საახალწლო ღონიერ ბავშვებს საახალწლო ნაძვის ხის ზეიმზე უმასპინძლა.

პატარები პედაგოგებთან ერთად შეხვდნენ პრეზიდენტს, ჩიჩილაკი შეამკეს, საჩუქრები მიიღეს, შემდეგ კი მათთვის წარმოდგენა გაიმართა.